

sidst talte!). Naa, ja, ja, vi kan godt tage en Arbejder med to Børn, ærede Medlem Hr. Stauning, saa bliver det 2 200 Kr., men saa bliver han heller ikke ramt af Valutaydelsen. Nej, det skal nok passe, at Arbejdere, der er lønnet saaledes, bliver saa godt som ikke pligtige at deltage i denne Valutaydelse. Med det Organ, det ærede Medlem Hr. Stauning talte om, som skulde regulere Importen, og som den nuværende Regering havde været saa træsk at undlive, inden det havde faaet endt sin fortræffelige Gerning, maa det ærede Medlem Hr. Stauning vistnok sigte til den Valutakommission, som Bankerne havde etableret, og hvor Bankerne selv erklærede, at de ikke kunde udrette noget væsentligt. Det var denne Kommission, som, efter at den havde erklæret saaledes, blev opløst af Regeringen. Saaledes forholder det sig dermed.

Det ærede Medlem Hr. Pürschel udtalte, at jeg dog selv en Gang havde taget de bredere Lag med, saa at jeg altsaa indirekte maatte indrømme, at der var bredere Lag, som kunde tænkes omfattet af denne Valutaydelse, og som nu ikke var med efter den nye Affattelse. Ja, det er meget rigtigt, der var dem med en Skatteindtægt paa under 600 Kr., men en Undersøgelse viste, at Valutaydelsen fra de 275 000 Skatteydere, hvis Skatteindtægt er under 600 Kr., kun vilde have andraget godt 3 Mill. Kr., men naar det Beløb, man kunde faa ind, var saa lille, og det Besvær, disse 275 000 Konti vilde foranledige, var saa stort, er det dog et ganske naturligt Ræsonnement fra Regeringens Side, at det i alle Henseender vil være rigtigere at stryge dem. Det var særlig denne Betragtning, som var afgørende, og ligeledes den Betragtning, at det vilde være ønskeligt, at alle de, man paalægger Valutaydelse, i det mindste vilde faa det ud af det, at de fik en Obligation paa 50 Kr.

Det ærede Medlem Hr. Zahle har ikke Ret i, at Landbrugsministeren betragter den faldende Krone som en god Ven. Jeg har ikke det Citat fra „Berlingske Tidende“ hos mig og kan derfor ikke optage en Debat med det ærede Medlem derom, men jeg ved fra de mangfoldige Forhandlinger, jeg har haft med den højtærede Landbrugsminister om denne Sag, og fra de mangfoldige Udtalelser, han har fremsat derom, at han ikke betragter den faldende Krone som en god Ven for Landbruget, men at han betragter den faldende Krone som en Fare for Landbruget ligesom for hele det danske Samfund og derfor vil være med til efter

sin bedste Overbevisning at bekæmpe denne Fare. Det ærede Medlem har endvidere aldeles ikke Ret i, at der i den Omstændighed, at der gennem daværende Departementschef Riis-Hansen blev stillet det Spørgsmaal til det radikale Parti og vistnok ogsaa til det socialdemokratiske Parti, om de vilde være villige til at støtte Kommissionens Forslag, hvis det blev fremsat af Regeringen, skulde ligge et Bevis for, at Regeringen den Gang havde besluttet sig til at fremsætte Forslaget. En saadan Beslutning var absolut ikke taget. Regeringen overvejede Spørgsmaalet (*Zahle*: Finansministeren maa dog have taget Beslutning, inden han spurgte!). Nej, paa ingen Maade, Finansministeren havde ikke taget nogen Beslutning, den Gang han spurgte, det er et ganske naturligt Led i Overvejelserne, at man ved, hvilken Støtte og saadant Forslag, som forelaa objektivt — det var ikke et Forslag, der var fremsat af Regeringen, det var et Forslag, som var fremsat af Kommissionsflertallet — kunde paaregne i Rigsdagen. Det maa være et Led af politisk Betydning, som maa indgaa i enhver Regerings Overvejelse om en Ting, men Regeringen havde den Gang intet endeligt Standpunkt til det Spørgsmaal. Det ærede Medlem mente, at der kunde være raadet Bod paa Skaden ved de store Indkøb, hvis Regeringen blot havde accepteret Valutakommissionens Forslag af 1920. Det ærede Medlem glemmer imidlertid ganske, at den Gang var Skaden sket, for de store Indkøb, de uhyre Underskud paa Handelsbalancen, var netop i 1919 og 1920, og den Gang, det ærede Medlem mente, det var nødvendigt at gribe ind, var Skaden i Virkeligheden sket.

Naar det ærede Medlem paastaar, at Ministeriet ikke ønsker noget Resultat af sine Forslag, tilbageviser jeg det med den største Bestemthed. Naturligvis ønsker Regeringen at faa et Resultat af de Forslag, den fremsætter, og ønsker ogsaa at samvirke med alle Partier om denne Sag, men efter de Udtalelser, der er faldet her i Dag, saavel fra de Radikale som fra det socialdemokratiske Partis Side, tør jeg ikke sige, at mit Haab om en frugtbar Samvirken er meget stort, men derfor er Regeringen lige villig til at yde sin Medvirken til at opnaa de praktiske Resultater, der kan opnaas af disse Forslag.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Martin Hansen har Ordet for en kort Bemærkning.